

[Leonhard Hansen.]

den var indviklet. Jeg mener, at man med føje kan sige det samme om de gældende kontrolbestemmelser. Der føres kontrol af arbejdsdirektoratet, der føres kontrol af de offentlige arbejdsanvisningskontorer, af arbejdsløsheds-kassen og selvfølgelig også af de enkelte afdelinger, og ifølge denne lovs bestemmelser føres der også kontrol af beskæftigelsesudvalgene, specielt formanden, som har pligt til at møde op på afdelingernes kontrolsted for at overvåge, at alt går til, som det skal. Jeg har personlig haft en hel del med arbejdsløsheds-kasser og kontrol at gøre, men jeg vil meget betakke mig for den opgave at være formand for et sådant beskæftigelsesudvalg med de pligter, formanden har i henhold til loven. Dersom man skal udfylde en sådan bestilling, må man være med hele tiden og ikke kun aflægge besøg ved afdelingerne måske med års mellemrum. Kontrollen må foretages til stadighed og på grundlag af det fra arbejdsanvisningskontorerne modtagne materiale. Jeg forstår udmærket og er enig i ministerens opfattelse, at beskæftigelsesudvalgenes tilsyn i så henseende er mindre effektivt; det er måske blot lidt for spagfærdigt udtrykt, for det er fuldstændig rigtigt, at arbejdsløshedslovens regler er så omfattende og komplicerede, at det, uanset den af ministeriet udsendte vejledning, vil være forbundet med overordentlig store vanskeligheder for udvalgsformændene under hensyn til deres øvrige arbejde at skaffe sig et sådant indblik i arbejdsløshedslovgivningen, at de ved deres tilsynsbesøg kan føre effektiv kontrol med, om understøttelsesudbetalingerne sker i overensstemmelse med lovens regler. Det er derfor forståeligt, at formændene er tilbageholdende med at optræde som kontrollerende myndighed. Det forhold, som skal kontrolleres af beskæftigelsesudvalgenes formænd, er i forvejen kontrolleret af arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer, direktoratet har taget stikprøver af afdelingernes regnskaber for at undersøge, om den af afdelingernes tillidsmænd udbetalte understøttelse er vedtægtsmæssig rigtig, om den er korrekt udbetalt, og om understøttelserne er placeret rigtigt henholdsvis i hovedforsikring og fortsættelseskasse, om det årlige eller flerårige maksimum overholdes, om de rigtige understøttelsessatser er anvendt, og om antallet af understøttelsesdage er rigtigt. Desuden påhviler det arbejdsanvisningskontorets bestyrer en gang årligt at aflægge besøg ved afdelingerne for at kontrollere akkurat de samme ting,

og så kommer altså beskæftigelsesudvalgets formand for yderligere at kontrollere efter at være vejledet af en af de andre kontrolinstitutioner, nemlig det offentlige anvisningskontor. Jeg har een gang i min daværende beskæftigelse været ude for et sådant besøg. Jeg følte ikke nogen chikane; jeg følte mig ikke generet af besøget, men jeg havde bare så inderlig ondt af den mand, der skulle foretage den kontrol; det kunne han i virkeligheden ikke.

Denne såkaldte kontrol er ingenting værd, og efter de nu indhøstede erfaringer er det meningsløst at opretholde den og de dermed forbundne udgifter. Efter forslaget skal beskæftigelsesudvalgene fortsat bestå, men man fritager dem for tilsynsbesøgene og i forbindelse hermed for tilsynet med overholdelse af en række overvejende tekniske og ret komplicerede regler, som udvalgene i vidt omfang ikke kan have de nødvendige forudsætninger for at føre tilsyn med, og som altså i forvejen kontrolleres af andre organer: arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Jeg synes, det var rimeligt, om de af mig her omtalte forhold ændredes, ved at man tiltrådte det forslag, der på dette område er stillet af socialdemokratiet. Jeg skal give min tilslutning til det.

Sønderup: Jeg vil gerne indledningsvis fremsætte nogle få bemærkninger om det lovforslag, som mit parti har fremsat, og som er til behandling her i dag. Baggrunden for lovforslaget er i første instans den sag, som det ærede medlem af mit parti, hr. Damsgaard, fremdrog vedrørende de afskedigelser, der har fundet sted i klitplantagerne. Jeg synes, der er god grund til at understrege, at det lovforslag, vi har fremsat, ikke i sine konsekvenser medfører nogen udgifter, det drejer sig mere om det principielle spørgsmål, om visse medborgere skal have adgang til på lige fod med andre at nyde godt af den gældende lovgivning. Nu kan modstandere jo godt sige, at den udvikling, der er sket i henhold til arbejdsanvisnings- og arbejdsløsheds-kasselovgivningen, i sin helhed har været af en bestemt karakter, men det er ikke ensbetydende med, at denne udvikling fra a til å har haft det ønskelige forløb. Vi er stadig af den opfattelse, at det er urimeligt med vold og magt at tvinge folk, der har en frå den gængse afvigende opfattelse, ind i en bestemt forening, for at de kan få adgang til at nyde de goder, som almindeligvis ydes gennem lovgivningen.

Den ærede socialdemokratiske ordfører